

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 96/2017-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. apríla 2017 v senáte zloženom z predsedu Petra Brňáka, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Milana Ľalíka prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, L. Novomeského 25, Pezinok, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 34/2013 (pôvodne vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 11 C 179/2006 a následne na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 5 C 813/2008) a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a jeho právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 34/2013 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Pezinok prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 34/2013 konať bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré je Okresný súd Pezinok p o v i n n ý zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Pezinok je p o v i n n ý uhradiť [REDAKOVANÉ] trovy právneho zastúpenia spolu v sume 303,08 € (slovom tristotri eur a osem centov) na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Emílie Korčekovej, L. Novomeského 2631/25, Pezinok, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Sťažnosti [REDAKOVANÉ] vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. I. ÚS 96/2017-17 z 15. februára 2017 prijal sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 34/2013 (ďalej aj „napadnuté konanie“) pôvodne vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 11 C 179/2006 a následne na okresnom súde pod sp. zn. 5 C 813/2008).

2. Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ je stranou sporu v konaní o ochranu osobnosti, ktoré začalo v roku 2006 a dosiaľ nie je právoplatne skončené. Okresný súd doteraz dokonca nevydal ani žiadne meritórne rozhodnutie.

3. Po opísaní priebehu konania a úkonov účastníkov sťažovateľ uvádza, že okresný súd bol viackrát nečinný a nevykonáva žiadnu aktivitu smerujúcu k skončeniu konania, teda jeho postup nesmeruje k odstráneniu jeho právnej neistoty. Doterajšia dĺžka konania (viac ako 10 rokov) nie je ničím ospravedlniteľná, a preto sa domnieva, že bolo porušené jeho označené základné právo podľa ústavy a listiny, ako aj právo podľa dohovoru (pozri bod 1). Ústavný súd v tejto veci už dvakrát rozhodol nálezom (I. ÚS 152/2014 z 11. júna 2014 – týkala sa sťažovateľa a II. ÚS 768/2015 z 21. júla 2016 – týkala sa protistrany v spore, pozn.).

4. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol nálezom, ktorým vysloví, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 10 C 34/2013 bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, ako aj právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, a okresnému súdu prikáže v predmetnej veci konať bez zbytočných prietáhov. Súčasne sa sťažovateľ domáha priznania finančného zadosťučinenia v sume 7 000 € a úhrady trov konania.

5. Na základe výzvy ústavného súdu sa v predmetnej veci vyjadrila podpredsedníčka okresného súdu podaním sp. zn. Spr. 3061/2017 z 15. marca 2017, v ktorom okrem iného uviedla: „*Uznesením č.k. 5C 813/2008-402 zo dňa 04.02.2013 súd vylúčil na samostatné konanie vzájomný návrh sťažovateľa, doručený Okresnému súdu Bratislava III. Vec bola pridelená do súdneho oddelenia 10C, kde zákonným sudcom bol JUDr. Roman Majerský, a to súčinnosťou od 18.02.2013. Prvé pojednávanie vo veci bolo vytýčené na deň 20.11.2013. Konanie nie je právoplatne skončené, vo veci nebolo doposiaľ otvorené pojednávanie.*

1/ k skutkovej a právnej zložitosti sporu:

Predmetom konania je žaloba o náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mala sťažovateľovi vzniknúť z dôvodu nekvalifikovaných a nekompetentných právnych služieb žalovaného. Vec je skutkovo a právne priemerne zložitá.

2/ k jednotlivým procesným úkonom:

Od roku 2013, kedy vec napadla do oddelenia 10C urobil Okresný súd Pezinok vo veci množstvo procesných úkonov smerujúcich k zisteniu skutkového stavu, najmä opakovane vytyčil súdne pojednávanie, celkom 9 pojednávanií, z toho sedemkrát sa pojednávanie nekonalo z dôvodu odročenia pojednávania na žiadosť procesnej strany.

3/ k prekážkam postupu konania podľa § 107 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku: Neboli zistené.

4/k priedahom, ktoré spôsobil sťažovateľ:

Sťažovateľ sa opakovane (celkom 7 x ospravedlnil z pojednávania, na ktoré bol riadne predvolaný), 1x podal námietku zaujatosti voči konajúcemu sudcovi. Tieto skutočnosti hodnotím ako priedahy v konaní spôsobené sťažovateľom.

5/ k priedahom spôsobeným súdom:

Súd opakovane vytyčoval súdne pojednávanie s úmyslom vypočuť strany sporu a vykonať navrhované dokazovanie. Sťažovateľ sa 7x nedostavil s tým, že požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu zdravotného a tiež z dôvodu prebiehajúcej väzby. Podľa môjho názoru to boli dôležité dôvody na odročenie pojednávania a bez vypočutia strán súd nemohol vo veci rozhodnúť. Skutočnosť, že súd vyhovie žiadosti o odročenie pojednávania nehodnotím ako priedah spôsobený súdom.

6/iné okolnosti majúce vplyv na priedahy v konaní:

Neuvádzam. “

K vyjadreniu okresného súdu boli pripojené vyjadrenie zákonného sudcu a prehľad procesných úkonov okresného súdu.

6. Sťažovateľ na vyjadrenie okresného súdu, v ktorom okresný súd označil za príčinu vzniknutých priedahov práve jeho, vôbec nereagoval prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, len podaním z 30. marca 2017, doručeným ústavnému súdu 4. apríla 2017,

ústavnému súdu oznámil, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od uskutočnenia verejného ústneho pojednávania v predmetnej veci.

7. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vo veci sťažnosti sťažovateľa upustil od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa so stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

8. Zo spisu okresného súdu predloženého na nahliadnutie 17. marca 2017 a ďalších vyjadrení v tejto veci ústavný súd zistil tieto podstatné úkony okresného súdu, ktoré neboli hodnotené v náleze ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 152/2014 z 11. júna 2014 (nález nadobudol právoplatnosť 23. júla 2014, pozn.).

Okresný súd uznesením zo 4. februára 2013 rozhodol tak, že vzájomný návrh sťažovateľa vylúčil na samostatné konanie, ktorý bol zaevidovaný pod sp. zn. 10 C 34/2013.

Dňa 14. marca 2013 podal ([REDACTED]) odvolanie proti uzneseniu zo 4. februára 2013. Z dôvodu podaného odvolania okresný súd 15. marca 2013 zrušil nariadené pojednávanie na 7. jún 2013.

Dňa 18. apríla 2013 okresný súd predložil spis Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaní, ktorý rozhodol uznesením z 23. apríla 2013 tak, že odvolanie odmietol z dôvodu, že smerovalo proti uzneseniu o spôsobe vedenia konania, proti ktorému odvolanie nie je prípustné. Súdny spis bol následne 10. júna 2013 vrátený okresnému súdu.

Dňa 10. septembra 2013 okresný súd nariadil pojednávanie na 20. november 2013.

Dňa 20. novembra 2013 o 7.00 h sťažovateľ elektronicky na podateľňu (č. l. 127) doručil ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní, ktoré sa malo konať o 10.30 h, zo zdravotných dôvodov, o čom predložil lekárske potvrdenie z 19. novembra 2013 vystavené lekárkou [REDAKOVANÉ] (diagnóza J 02 – nešpecifikovaný akútny zápal hltana, pozn.).

Dňa 5. mája 2014 doručil odporca ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní z dôvodu práceneschopnosti, o čom predložil lekárske potvrdenie. Dňa 7. mája 2014 okresný súd odročil pojednávanie bez prerokovania veci na 12. september 2014 (sťažovateľ sa tohto pojednávania tiež nezúčastnil bez ospravedlnenia, hoci mal predvolanie doručené 18. marca 2014, č. l. 141).

Dňa 17. júna 2014 okresný súd vzhľadom na prebiehajúce trestné stíhanie vyzval sťažovateľa, aby sa vyjadril, či v prípade vzatia do väzby súhlasí s prerokúvaním veci v jeho neprítomnosti alebo či žiada o zabezpečenie predvedenia na pojednávanie.

Dňa 19. augusta 2014 odporca doručil podanie, v ktorom oznámil, že žiada o odročenie pojednávania na neurčito s tým, že nesúhlasí s prerokúvaním veci v jeho neprítomnosti a ani s predvedením na pojednávanie, keďže z väzby sa nedokáže pripraviť na pojednávanie.

Dňa 12. septembra 2014 bolo pojednávanie odročené na 5. december 2014. V súvislosti s prípravou pojednávania okresný súd vyzval odporcu, aby sa vyjadril k svojej účasti na pojednávaní – či súhlasí s pojednávaním v neprítomnosti, resp. či žiada zabezpečiť predvedenie z väzby. Okresný súd tiež poučil odporcu o možnosti zvoliť si advokáta, prípadne žiadať o ustanovenie advokáta.

Dňa 9. októbra 2014 doručil sťažovateľ z väzby podanie a žiadal o odročenie pojednávania 5. decembra 2014. Toto pojednávanie okresný súd odročil na 25. marec 2015.

Na pojednávanie 25. marca 2015 sa nedostavil sťažovateľ a ani odporca. Sťažovateľ neprítomnosť ospravedlnil úmrtím svojho otca a neodkladnými záležitosťami, ktoré potrebuje vybaviť mimo okresu Pezinok. Okresný súd odročil pojednávanie na 12. jún 2015.

Dňa 10. júna 2015 podal sťažovateľ návrh na zámenu účastníka konania (na základe postúpenia pohľadávky navrhoval, aby namiesto neho nastúpila do konania obchodná spoločnosť [REDAKOVANÉ] – spoločnosť, v ktorej je konateľom sťažovateľ, pozn.).

Na pojednávaní 12. júna 2015 boli prítomní sťažovateľ aj odporca. Okresný súd im uložil im, aby do 30 dní predložili návrhy na doplnenie dokazovania, a odročil pojednávanie na 28. október 2015 s tým, že rozhodne o podanom návrhu na zámenu účastníkov.

Dňa 17. júna 2015 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu k vzájomnému návrhu (č. 1. 187) a uznesením z 3. augusta 2015 okresný súd pripustil vstup nového účastníka do konania v časti uplatneného nároku na zaplatenie úroku z omeškania týkajúceho sa príslušenstva na strane navrhovateľa.

Dňa 4. augusta 2015 okresný súd predložil súdny spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o dovolaní odporcu (konanie o dovolaní bolo vedené pod sp. zn. 1 Cdo 283/2015, pozn.).

Dňa 17. augusta 2015 bolo doručené okresnému súdu odvolanie odporcu proti uzneseniu z 3. augusta 2015 (č. 1. 232), v ktorom označil návrh sťažovateľa ako špekulatívny a v rozpore s dobrými mravmi. Z tohto dôvodu okresný súd pojednávanie 28. októbra 2015 odročil na neurčito (bez prerokovania veci). Dňa 28. októbra 2015 okresný súd zaslal odvolanie odporcu na vyjadrenie sťažovateľovi, ten sa k nemu vyjadril podaním z 30. novembra 2015. Dňa 17. decembra 2015 okresný súd doručil spis odvolaciemu súdu a krajský súd uznesením sp. zn. 9 Co 478/2015 z 29. februára 2016 odvolanie odporcu

odmietol s tým, že odporca nemá právo podať odvolanie proti uzneseniu o pripustení zmeny účastníka na strane navrhovateľa.

Ďalšie pojednávanie 10. júna 2016 bez prerokovania veci okresný súd odročil na 14. september 2016 (sťažovateľ požiadal o ospravedlnenie z dôvodu, že sa mal so svojim maloletým synom (10 rokov) ako majstrom Slovenska zúčastniť na sústreďení v [REDAKOVANÉ] v dňoch 10. a 11. júna 2016 pred odletom na MS v karate v Írsku (plniac podľa neho povinnosti vyplývajúce mu zo zákona o rodine), ktoré sa malo uskutočniť 17. júna 2016. Dňa 9. júna 2016 okresný súd oznámil sťažovateľovi na jeho mailovú adresu, že jeho žiadosti o odročenie pojednávania nevyhovuje a okresný súd vec prerokuje.

Dňa 10. júna 2016 okresný súd uložil poriadkovú pokutu vo výške 200 € tak sťažovateľovi, ako aj navrhovateľovi v 2. rade (nebola však realizovaná, pozn.), ktorý podal súčasne námietku zaujatosti voči zákonnému sudcovi (zákonný sudca sa podaním z 30. júna 2016 vyjadril k podanej námietke zaujatosti – č. 1. 272 – sťažovateľ podal nekvalifikovanú námietku, pozn.) a odročil pojednávanie na 14. september 2016 pre zhoršenie zdravotného stavu sudcu. Toto pojednávanie bolo zrušené 13. septembra 2016. Ďalšie pojednávanie 1. februára 2017 bez prerokovania veci bolo odročené na 24. máj 2017 a nezúčastnil sa ho odporca a ani jeho právny zástupca, ktorý sa ani neospravedlnil. Opätovne má byť predvolaný odporca a jeho právny zástupca pod hrozbou pokuty.

III.

9. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

10. Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v namietanom konaní.

11. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (m. m. IV. ÚS 221/04).

12. Ústavný súd si pri výklade „základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

13. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

14. Táto povinnosť súdu a sudcu vychádzala predtým z Občianskeho súdneho poriadku, ktorý platil do 30. júna 2016, a v súčasnosti vychádza zo zásad čl. 17 a § 157 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a to v zmysle čl. 17 CSP, podľa ktorého „súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietáhom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb“, resp. § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého „súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania“.

15. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1

dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria sa považuje aj povaha prerokúvanej veci.

15.1 Pokiaľ ide o kritérium zložitost' veci, ústavný súd konštatuje, že predmetom napadnutého konania bolo posúdenie vzájomného návrhu sťažovateľa na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy. Po právnej stránke ide o štandardnú občianskoprávnú vec patriacu do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva. V prerokúvanej veci okresný súd nevykonal ešte žiadne dokazovanie, a preto neobstojí jeho tvrdenie, že tento spor je priemerne skutkovo a právne zložitý. Doterajšia dĺžka konania podľa názoru ústavného súdu teda nebola závislá od prípadnej zložitosti veci, ale najmä od neefektívneho a nesprávneho postupu okresného súdu.

15.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd zistil okolnosti, na základe ktorých sťažovateľ objektívne vzaté tiež participoval na zistených prieťahoch v konaní pred okresným súdom, i keď nie z jeho viny ospravedlňoval svoju neúčast' na súdnych pojednávaniach z dôvodu práceneschopnosti a podal v máji 2016 aj sťažnosť na zbytočné prieťahy v konaní pred okresným súdom. Trikrát sa tiež nezúčastnil pojednávania v čase, keď bol vo väzbe (od 12. apríla 2014 až do 15. januára 2015), pričom vtedy trval na svojej účasti. Obdobne ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní 10. júna 2016, ale jeho neprítomnosť neskôr okresný súd neakceptoval (pozri bližšie bod 8 v časti II nálezu) a uložil mu aj poriadkovú pokutu (táto však nebola následne vymáhaná a okresný súd od nej upustil, pozn.).

Sťažovateľ svojím správaním teda prispel k predĺženiu tohto konania, ako to uviedol aj okresný súd vo svojom vyjadrení k sťažnosti, a toto tvrdenie okresného súdu ani vo svojom vyjadrení nijako nerozporoval.

15.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci, a to či došlo k zbytočným prieťahom v konaní, posudzoval ako celok s prihliadnutím

na všetky okolnosti prípadu vrátane významu predmetného konania pre strany sporu. Pokiaľ ide o postup okresného súdu, ústavný súd zistil, že súdne konanie o vzájomnom návrhu sťažovateľa sa pred okresným súdom začalo v januári 2009 a doteraz nie je právoplatne skončené. Ústavný súd sa preto priklonil k názoru sťažovateľa, že k zbytočným priet'ahom v konaní došlo, a to napriek tomu, že okresný súd vykonával procesné úkony (nariad'oval pojednávania, rozhodoval o zmene žalobného petitu), ale na druhej strane jeho konanie bolo napriek tomu nekoncentrované aj neefektívne, keďže nariad'oval súdne pojednávania v čase, keď bol sťažovateľ vo väzbe (dvakrát, pozn.), nevypočul ani strany sporu, teda vykonávaním dôkazov a vzájomným návrhom sa počas 8 rokov nezaoberal. Vzhľadom na uvedené nepovažoval ústavný súd za potrebné poukazovať na prípadné kratšie obdobia nečinnosti okresného súdu, pretože celková doba, počas ktorej vec sťažovateľa nie je právoplatne skončená, sama osebe osvedčuje dôvodnosť podanej sťažnosti.

16. Vzhľadom na už uvedené dôvody preto ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 34/2013 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

17. Ústavný súd zároveň prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a podľa čl. 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci vedenej pod sp. zn. 10 C 34/2013 bez zbytočných priet'ahov, lebo toto konanie začaté v roku 2009 (vylúčené na samostatné konanie v roku 2013) nie je dosiaľ právoplatne skončené (bod 2 výroku tohto rozhodnutia).

IV.

18. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie. Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ

domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

19. Sťažovateľ žiadal aj o priznanie finančného zadosťučinenia v sume 7 000 € od okresného súdu z dôvodov uvedených v jeho sťažnosti (s. 7 až s. 9).

20. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

21. Vzhľadom na okolnosti danej veci najmä to, že samotný sťažovateľ prispel k celkovej dĺžke napádaného konania (pozri hodnotenie jeho správania v bodoch 5, 8 a 15.2), ústavný súd považoval za primerané priznať mu finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € (bod 3 výroku). V rámci tohto rozhodnutia zoberal do úvahy aj iné skutočnosti týkajúce sa správania sťažovateľa v jeho súdnych sporoch, ktoré boli viackrát opísané už napr. v konaniach vedených na ústavnom súde pod sp. zn. I. ÚS 286/2013, sp. zn. I. ÚS 767/2013, sp. zn. I. ÚS 30/2014, ako aj hodnotenie postupu okresného súdu a jeho účastníkov, ktoré bolo prezentované v náleze ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 152/2014 z 11. júna 2014.

22. Ústavný súd napokon rozhodol podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou. Sťažovateľ si uplatnil trovy konania spolu v sume 303,08 €.

23. Keďže táto suma trov právneho zastúpenia neodporuje príslušným ustanoveniam vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (je nižšia, ako to určuje táto vyhláška), ústavný súd mu priznal trovy v požadovanej výške za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia) uskutočnené v roku 2017

vrátane režijného paušálu. Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný vyplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (bod 4 výroku rozhodnutia).

24. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou nálezou uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu (čl. 133 ústavy).

V Košiciach 19. apríla 2017